

der jo som bekendt havde stor Interesse for Folkemusik, men hvis Udtalelse om *E. Tang Kristensens* Melodisamling ikke har kunnet stå for en senere Tids Opfattelse. *Hans Ellekilde* har i Politikens Kronik ^{30/12} 1930 meddelt nye Bidrag til en Karakteristik af *Jeppé Aakjær* som Folkemindesamler. — *Edvard Brandes'* udmærkede Indsats i 1888 for, at *Evald Tang Kristensen* kunde få en fast Understøttelse på Finansloven, har undertegnede givet Oplysninger om i Fyns Venstreblad ^{17/10} 1930. Og i det omfattende Værk: Dansk Folkeopdragelse (Martins Forlag), red. af *A. Boje, Ernst J. Borup* og *Holger Rützebeck*, har *C. V. Otterstrøm* skrevet om dansk *Folkedans* som Opdragelsesmiddel, medens undertegnede har givet en Oversigt over Folkemindeindsamlingens, de historiske Amtssamfunds og Hjemstavnskursus'ernes Historie. Bogen udkommer også på engelsk og tysk.

August F. Schmidt.

FORENINGSMEDDELELSER.

Repræsentantmøde i København Lørdag den 30. Maj 1931.

Klokken 1 samledes Repræsentanterne i Rigsarkivets Foredragssal, som Rigsarkivaren velvilligst havde stillet til Raadighed. Følgende Repræsentanter var mødt:

For *Foreninger*: Direktør *Fang* (Københavns Amt); fhv. Adjunkt *Weilbach* (Frederiksborg Amt); Kredslæge *Møller* (Holbæk Amt og Kalundborg Museum); Akademikasserer, cand. mag. *L. F. la Cour* (Soro Amt); Arkitekt *Tidemand Dal* (Præstø Amt); Amtsforvalter *Holck* (Laaland-Falster og Maribo Stiftsmuseum); Bibliothekar *Haugsted* (Aarhus Stift); Kommunelærer *Bjerregaard* (Skive); Gdr. *Alkær sig* (Ribe Amt); Museumsdirektør *Mackeprang* (Sonderjylland); Arkivar *H. Hjorth-Nielsen* (Personalhistorisk Samfund samt Post- og Telegrafmuseet); stud. mag. *Kierkegaard* og stud. mag. *Jørgen Poulsen* (De Historiestuderende). — For *Museer*: Museumsinspektør *C. A. Jensen* (Nationalmuseets 2. Afdeling); Museumsinspektorerne *Uldall* og *Zangenberg* (Dansk Folkemuseum); Kommunelærer *Albert Thomsen* (Holbæk Museum); Museumsinspektør *Klem* og Kaptajn *Kusk Jensen* (Handels- og Søfartsmuseet); Pakmester *Bahlstedt*

(Vordingborg Museum); Museumsinspektør *Johs. Olsen* (Svendborg Museum); Folketingsmand *Vanggaard* og Tandlæge *Friis* (Hjørring Museum); Museumsinspektør *Klokke* (Ringkøbing Museum); kgl. Bygningsinspektør *Norn* (Horsens Museum); Arkitekt *Zachariassen* (Fredericia Museum); Konsul *Ræder* (Museum paa Koldinghus); Kaptajn *Otto Smith* (Tøjhusmuseet). — For Arkiver og lignende Institutioner: Arkivar *Holger Hansen* (Landsarkivet for Sjælland m. m.); Arkivar *Grüner Nielsen* (Dansk Folkemindesamling); Professor *Fr. Dahl* (Stednavneudvalget); Viceinspektør *Grunnet Jepsen* (Varde Byraad). — Af Styrelsen foruden enkelte ovenfor nævnte: Professor *Knud Fabricius*; cand. mag. *Gunnar Knudsen*; Dr. phil. *Marius Kristensen*; Sognepræst *P. Severinsen* og Adjunkt *R. L. Balslev*.

Formanden bød Velkommen og omtalte derefter *Præmieringen af Aarbogsartikler*. Da adskillige af Aarbøgerne udkom ret sent paa Aaret eller først i Begyndelsen af det nye Aar, var det vanskeligt for Styrelsen at foretage Præmiering for det umiddelbart foregaaende Aar. Man havde derfor besluttet at undlade at præmiere i 1932 og først i 1933 foretage Præmiering af Artikler fra 1931-Aarbøgerne. Styrelsen havde i Aar gennemgaaet Aarbogsartikler for 1930 og besluttet gennem en Præmie at fremhæve en Artikel af Højskoleforstander *Povl Hansen* i Holbæk Amts Aarbog (Lammefjorden, dens Inddæmning og Tørlægning, Opdyrkelse og Bebyggelse).

Styrelsen udtaler om denne Artikel følgende:

Afhandlingen, der er delt i 38 Afsnit, indledes med en kortfattet Redegørelse for »den gamle Fjord« og skildrer dernæst, hvorledes Planerne om dens Inddæmning opstaar. Alle Forarbejderne gennemgaaes udførligt i kronologisk Rækkefølge, og paa samme Maade ser man Skridt for Skridt Planerne bringes til Udførelse, tekniske og økonomiske Vanskeligheder opstaa og overvindes, indtil selve Værket er fuldført, og den Tid oprinder, da Frugterne af det kan nydes, da Opdyrkningen og Bebyggelsen tager fat.

Forfatteren har paa en fortrinlig Maade vidst at benytte alle forhaandenværende Kilder, og hans Fremstilling er klar og overskuelig. Afhandlingen er helt igennem fast opbygget og vel disponeret, saaledes at alt, hvad der er væsentligt, kommer til sin Ret, medens der ikke afses uforholdsmæssig stor Plads til Behandling af mere periferiske Spørgsmaal. Der kunde dog være Grund til at anke over, at Indledningskapitlet om »den gamle Fjord« er for lidet gennemarbejdet i Forhold til den øvrige Del af Afhandlingen. Ikke desto mindre har Dansk historisk Fælles-

forening anset Afhandlingen for værdig til at komme i Betragtning ved Prisuddelingen.

Det er et Stykke dansk Landvinding i de sidste 50—60 Aar, der her for første Gang udførligt gøres Rede for. Ved at tilkende denne Afhandling Prisen har Foreningen tillige villet pege paa, at dette ogsaa er en Landvinding for Lokalhistorien; her ligger Opgaver, som fortjener at tages op, inden vi kommer Forholdene paa saa lang Afstand, at det bliver vanskeligt at udrede Enkelthederne. Her er et Omraade, hvor Studier i trykte Kilder og Arkivstof maa gaa Haand i Haand med Studier i Marken, og hvor ældre Folks Erindringer i mange Tilfælde vil være en vigtig Kilde, altsaa Opgaver, hvor Lokalhistorikeren har de bedste Muligheder for at kunne yde en værdifuld Indsats.

Om de gamle *Præstegaarde*, som havde været Genstand for Drøftelse paa Bornholmsmødet i Fjor, udtalte *Formanden*, at det var Styrelsens Hensigt at bringe Forslag om en systematisk Fotografering frem til Ministeriet og Carlsbergfonden.

Mackeprang oplyste, at Nationalmuseet tidligere havde søgt Ministeriet om en Bevilling til Opmaaling og Fotografering af Præstegaardene samt til at bevare enkelte værdifulde, f. Eks. en i hvert Provsti. Nationalmuseet ønskede meget Fællesforeningens Støtte i denne Sag.

Formanden meddelte dernæst, at Fællesforeningen af Aarhus Stifts historiske Forening var blevet indbudt til at holde *Aarsmødet for 1932* i Aarhus. Samfundet i Aarhus fejrer næste Aar sit 25 Aars Jubilæum, og der vil rimeligvis fra Mødet blive Udflugt til Udgravningerne af Øm Kloster, som er blevet foretaget ved Initiativ fra den historiske Forening i Aarhus Stift.

Det vedtoges enstemmigt at holde Aarsmødet for 1932 i Aarhus.

Endelig omtalte *Formanden* det forestaaende *Historikermøde i Finland*, hvor ogsaa Hjemstavnforskningen vilde blive behandlet.

Kassereren fremlagde dernæst *Regnskabet for 1930*.

Paa Forespørgsel af *Ræder*, hvorfor Kontingetet fra Foreningerne var gaaet ned, oplyste *Kassereren*, at da Kontingetet var en vis Procent af Foreningernes Medlemskontingent, skyldtes det en Nedgang i Foreningernes Medlemstal.

Regnskabet godkendtes.

Foreningens *Tidsskrift* blev derefter drøftet. *Sekretæren* udtalte, at *Tidsskriftets* Opgaver stadig i første Række var at of-

fentliggøre vejledende Artikler, især af methodisk Art, samt Of-fentliggørelser fra Arkiv og Museum, og at det var væsentligt, at denne Linie fastholdtes. Omtalte, at man med det nye Bind vilde benytte bedre Papir, saa at Illustrationerne kunde blive bedre, hvad der maaske især havde Betydning nu, da den store Tilgang af Museer til Fællesforeningen kunde give Anledning til en større Mængde Museumsstof i Tidsskriftet end tidligere. Med Hensyn til Anmeldelserne var Redaktionen mere og mere gaaet over til orienterende Oversigtsartikler i Forvisning om, at denne Form stemmede bedst med »Fortid og Nutid«s Plan og Opgaver.

Efter at denne Ordning nu havde bestaaet en Del Aar, ønskede Redaktionen at høre Repræsentanternes Mening og at spørge, om den var at foretrække frem for en mere indgaaende Omtale af enkelte Bøger, som selvfølgelig godt kunde anvendes i særlige Tilfælde over for meget betydningsfulde Værker.

Alkærsig ønskede Formen for Anmeldelserne bibeholdt; takkede især Otto Smith for hans Oversigter over topografisk Litteratur. Ønskede Oplysninger om Arkiverne og det Arbejde, der øves der.

Formanden: Redaktionen bør have sin Opmærksomhed henvendt paa Arkiver og give Meddelelser derfra.

Holger Hansen: I Statsarkiverne drejer det sig jo mest om fortsatte Afleveringer. Snarere kunde der være Grund til at omtale de private Arkiver, som kommer til Landsarkivet, men her er vi stærkt hemmet af Pladsmangel.

Mackeprang ønskede, at Redaktionen søgte Forbindelse med Kommissionen til Registrering af Privatarkiver samt med det kgl. Bibliothek for at faa at vide, hvad de der fik af Privatarkiver.

Hjorth-Nielsen havde opfattet det saadan, at Anmeldelserne skulde have en bestemt kritisk Farve. Iøvrigt maa Kritikken ofte rettes mod Aarbogsredaktionerne mere end mod Forfatteren.

Ræder: Anmeldelserne er noget af det bedste, vi har i Tidsskriftet.

C. A. Jensen: Kritikken skal ikke være nedslaaende. Man maa være Anmelderne taknemmelige for det store Arbejde, de gør.

Møller sluttede sig til Jensen. Ønskede større Leddeling i Artiklerne.

Fang udtalte sin Tilfredshed med Tidsskriftet, især med Anmeldelserne. De havde ogsaa Betydning for Folkebibliotekernes Anskaffelser.

Smith havde lagt Vægt paa at gøre sine Afhandlinger vejledende.

Fr. Dahl ønskede snarest den indgaaende Anmeldelse af sær-

lige Fagmænd. Kunde man ikke give en uddybende Anmeldelse af særlig betydningsfulde Værker.

Formanden: Vi har enkelte større Anmeldelser og forener alt-
saa til en vis Grad begge Systemer. Man bør lægge Vægt paa at
komponere Anmeldelsesoversigten til et samlet Hele. Hovedsagen
er dog, at intet Spørgsmaal undgaar Anmelderens Opmærk-
somhed.

Smith understregede, at Anmeldelserne ikke maatte opfattes
som redaktionelle, men som personlige.

Efter Kaffepausen gav *Alkærsig* nogle Meddelelser om Fund
af *Oldtidstjærn i Ribe Amt* (om dette se Artikler af Lærer Rasmus
Mortensen og Lærer *H. C. Frydendahl* i »Fra Ribe Amt« 1931).

Derefter talte *Hjorth-Nielsen* om Navnesagen:

Som i hvert Fald en Del af de tilstedeværende sikkert vil erindre,
holdt jeg paa Dansk historisk Fællesforenings Møde i Sorø 1913 et
lille Foredrag om nogle Virkninger af Navneloven af 22. April 1904.
I dette Foredrag kritiserede jeg navnlig det, at Navnebevillingerne var
lagt i Hænderne paa de juridiske Myndigheder, der ikke havde og
heller ikke nu har den genealogiske og sproglige Fagkundskab, der
absolut maa kræves for at kunne opfylde de i Loven givne Bestem-
melser, der bl. a. tilsigter at værne os mod Navne med udenlandsk
Sprogtone og mod Navne, der, som det hedder i Lovens § 2 e, ikke
adskiller sig tilstrækkeligt fra de under Litra a.—d. nævnte. Mit
Foredrag resulterede i en af Forsamlingen med 21 Stemmer mod 2
vedtagen Resolution, der bemyndigede Dansk historisk Fællesforening
til at nedsætte et Udvalg, der skulde udarbejde Forslag til Ændringer
i Navneloven bl. a. ved, at der ydedes mere effektiv Beskyttelse for
ældre Slægtnavne, saavel uddøde som levende, at den bestaaende
Lovs Fordring om, at nye Navne skulle være dansklydende, virkelig
overholdes, samt at der i Overensstemmelse med Mindretalsbetænk-
ningens Fordring af 1899 nedsattes et sagkyndigt Udvalg til Varetagelse
af *alle* Navnesager fra hele Landet, saaledes at disse ikke som ved
Loven af 1904 lagdes i Hænderne paa Politimestrene. Udvalget kom
til at bestaa af Arkivar Thiset og Overretssagfører Paul Hennings,
der nu begge er afgaaede ved Døden, samt af daværende Fuldmægtig
i Overpræsiediet, nu Politimester i Horsens, Krause, af daværende Fuld-
mægtig i Justitsministeriet Høegh-Brask og af mig. Det udarbejdede
Forslag indsendtes gennem Dansk historisk Fællesforening til Justits-
ministeriet, men alt hvad der kom ud af det var, at Sagerne centrali-
seredes i Justitsministeriet, hvorved dog i alt Fald opnaaedes, at ikke
to eller flere Politimestre ude i Landet samtidig bevilgede det samme
Navn til to eller flere Familier. De andre Punkter, Beskyttelsen af
bestaaende Slægtsnavne eller uddøde Slægtsnavne samt Værnet mod
Navne af fremmed Sprogtone, tog man intet Hensyn til, og Navne-
sagen vedblev at gaa sin gamle, skæve Gang.

Da Navneloven af 1904 nu i den sidst forløbne Rigsdagssamling
atter er blevet fornyet for de kommende ti Aar, fik jeg Lyst til at
undersøge, hvad det sidst forløbne Tiaar havde bragt os af nye Slægts-
navne, og det er Resultatet af denne lille Undersøgelse, som jeg gerne

vilde paakalde Deres Opmærksomhed overfor. Jeg skal bestræbe mig for at gøre det saa kort som muligt.

Tiaaret bragte os 4418 »nye« Navne, men nu, ligesaa lidt som tidligere, ved vi, hvormange Personer disse Navne omfatter, idet Justitsministeriet beholder denne Viden for sig selv, ligesaa lidt som det meddeler Offentligheden noget om, med hvilken Berettigelse adskillige af de saakaldte nye Navne, der i Virkeligheden er gamle Slægtnavne, er antagne af de nye Bærere, om disse virkelig har den Berettigelse, at Navnet har været baaret af deres Forfædre, men ved Tidernes Ugunst er gaaet i Glemmebogen, eller om de nye Bærere har erholdt de endnu levende Bæres Tilladelse til at antage Navnet. Jeg skal derfor, da vi staar uvidende om Motiver og Berettigelse, lade disse Navne være udenfor Betragtning, men kun fremhæve et Par enkelte Antagelser, der er egnede til at vække Forundring indenfor historisk interesserede Kredse. Der er f. Eks. et Navn som det gamle Adelsnavn *Løvenbalk*. Selv om dette Navn ikke er optaget paa Listen over Navne, der er baarne af Mænd, der har gjort sig fortjent af Fædrelandet og saaledes beskyttet, saa burde et saadant Navn dog ikke kastes i Grams. Der er et Navn som *Voldike*, stavet med enkelt V, medens den kendte Slægt staver Navnet med dobbelt W. Mon det er med den gamle Slægts Billigelse, at Navnet er antaget? Der er *Nannsen*, stavet med dobbelt n, medens det gamle Slægtsnavn er stavet med et enkelt n. Er dette ikke at gaa et gammelt Slægtsnavn for nær? Der er Slægtsnavne som *Dyrskjøt*, *Garben*, *Glæsel*, *Haas*, *Mandix*, *Nejendam*, *Høy*, *Ortved*, *Panduro* og mange flere, som man staar undrende overfor, men jeg skal som sagt lade dette ligge.

Saa er der Navne med udenlandsk Sprogtone.

Der er antaget 38 Navne, der ender paa -ov, -ou og -au, der dog ikke er en dansk Endelse. Jeg skal nævne nogle Stykker: *Bregenov*, *Mochau*, *Solov*, *Milov* og *Lenov*.

Saa er der 39, der ender paa man eller mann. Den danske Endelse er mand, og de andre Former er ikke danske.

Der er 29 paa Endelserne -dorf og -torf, der heller ikke er danske.

Af rent tyske Navne har jeg optalt ikke mindre end 106. Nu er ved Tidernes Ugunst vort Land i gammel Tid blevet oversvømmet af tyske Navne, men derfor er der jo ingen Grund til at forøge det i Forvejen altfor store Tal. Nu er det jo muligt, at en Del af disse nyantagne Navne tidligere har været baarne af Antagernes Forfædre, men det forekommer mig, at der skal være meget vægtige Grunde til, at man stiller sig imødekommende overfor Ønsker om Antagelse af tyske Slægtsnavne.

Saa er der antaget 83 Navne af svensk, norsk og islandsk Sprogtone. Dog er der blandt de sidste vist en Del færøiske. Jeg er ikke kyndig nok til at afgøre, om et Navn som f. Eks. *Reyøberg* eller *Vesturlia* er færøsk eller islandsk. Men norske og svenske Navne bør i alt Fald ikke antages, uden at der foreligger ganske særlige Grunde. Bl. a. er den finske Præsident *Relanders* Navn antaget. I den norske Navnelov af 1923 § 23 siges det, at Kongen under Forudsætning af Gensidighed kan udvide Bestemmelserne i Loven om Beskyttelse af Slægtsnavne til ogsaa at gælde udenlandske Slægtsnavne. Desværre er der ikke fra norsk Side, mig bekendt, gjort noget Skridt til at faa en gensidig Beskyttelse gennemført, men de sidste ti Aars Navnegivning her i Landet synes unægtelig at opfordre til, at en saadan gensidig Beskyttelse gennemføres snarest muligt. Og Initiati-

vet hertil maa sikkert komme fra Personhistorikeres og historisk interesseredes Side. Fra ministeriel eller anden Side sker det næppe.

Jeg skal ikke forholde Dem nogle andre Resultater af den danske Navneantagelse i de sidste ti Aar. De vil sikkert mere Dem mere, end hvad jeg allerede har fremført.

At Folk ved Navneantagelse er tilbøjelige til at ville antage fine Navne, helst saadanne, der kan bilde andre ind, at Antageren er af Adel, er vistnok almindeligt kendt. Det er dog forholdsvis sjældent, at Endelsen -skjold benyttes, men det sidste Tiaar har dog bragt os seks pragtfulde, men ogsaa ret meningsløse saadanne Navne. Det er Navnene *Alkeskjold*, *Barkenskjold*, *Saksenskjold* (jeg formoder, at Antageren er Skræder), *Lanseskjold*, *Runeskjold* og *Palskjold*. Derimod er Navne med Endelsen -felt og -feldt mere almindelig. Jeg har bemærket 25 saadanne, af hvilke jeg her skal nævne: *Bannerfelt*, *Hanefelt*, *Lensfelt*, *Marsfelt*, *Mossfeldt* (der ligger det gamle Slægtsnavn Motzfeldt slemt nær), *Rønnenfeldt*, *Staalfeldt*, *Bolfeldt*, *Gribfeldt* (der minder om Griffenfeldt), *Korsfeldt*, *Saxfelt*, *Hagenfeldt* o. s. fr.

Saa er der nogle Navne, der virker som rene Absurditeter. Jeg skal nævne dem: *Fredegod*, *Harvøl*, *Hanøl*, *Vindrís*, *Lindrís*, *Lava*. Det maa sikkert glæde Kammersanger Emil Holm, at en Familie har antaget Navnet *Lytter*, hvis det da ikke er en Plankeværkslytter. Det er jo ret hassarderet at antage et Navn som *Hassard*, og den Mand, der antager Navnet *Irgang*, maa vist have nogle slemme Irgange i sit Hoved. Hr. *Spar* mangler endnu tre til en Bridge. Navnet *Vildbrad* er heller ikke daarligt.

Endelsen -vad har fundet adskillige Tilhængere, ikke mindre end 17, men de fleste er mere eller mindre meningsløse, naar Hensyn tages til, at Vad betyder Vadedsted. *Drosvad*, *Gyltvad*, *Mejlvad*, *Orvad*, *Sorvad*, *Movad*, *Belvad*, *Holvad*, *Nelvad*, men det bedste er sikkert *Skarnvad*.

Endelig skal jeg ikke forholde Dem de rent poetiske Navne. De er meget smukke, saa smukke, at i alt Fald jeg ikke turde bære dem. Her faar De hele Remsen: *Guldbro*, *Gyldenrose*, *Gyldenbove*, *Liljenbøl*, *Lilliendorf*, *Lillieskud*, *Luna*, *Lyre*, *Løvenhammer*, *Rosenmaj*, *Soltoft*, *Solnæs*, *Solving*, *Solholm*, *Skjolddahl*, *Skjoldlykke*, *Skjoldstrøm*, *Sølvbo*, *Sølvdal*, *Sølvhjelms*, *Sølvtofte*, *Vaarfelt*, *Vinterfog*, *Lykkestrøm*, *Soltris*, *Lilienvald*, *Lilienrose*, *Lillienskov*, *Falkenløve* og *Falklund*. Ikke sandt, et pragtfuldt Udvalg.

Hvor faar nu Folk saadanne Ideer om nye Navne? Er der nogen, der raader dem? I saa Fald er det med daarlige Raad.

Jeg har her foran mig en lille Bog med Titlen: »Fortegnelse over 800 nye Slægtsnavne til Brug ved Navneskifte«. Den er udgivet af Personalhistorisk Institut (S. Otto Brenner) og betegnes som 2. Samling. I Forordet til Bogen hedder det: »Det er imidlertid ingenlunde let for en Lægmand at vælge et nyt Navn. Undertiden mangler han Forudsætninger for at vide, hvad der er beskyttet eller ikke, af og til kan hans Smag svigte ham, og har han f. Ex. kaldt sig Løvenstjært, Harenskjold eller Stjerneblad o. l., vil han eller hans Ætlinge siden ærgre sig over, at han ikke har søgt Sagskundskaabens Raad og fundet et bedre Navn. Der er ogsaa andre Hensyn at tage, som unddrager sig den usagkyndiges Opmærksomhed, som f. Ex. Bogstavs sammensætninger, Dobbelt-Navnes Samklang, og Omsorgen for at vælge et ikke fremmedklingende, men ægte dansk Navn. Derfor bør man lade Per-

sonalhistorisk Institut ordne Navnesagen; da bliver det bedste Navn valgt«. Senere citerer Udgiveren meget smukt det gamle Ordsprog: »Et godt Navn er Guld værd«. Hvis det er de Navne, han foreslaar i Fortegnelsen, der er Guld værd, saa er han imidlertid inde paa en Misforstaaelse.

Ved et Eftersyn af Listen viser det sig, at den er lavet over samme Læst, som de ovenfor omtalte i det sidste Tiaar antagne Navne, saa at man fristes til at tro, at det er Udgiveren af Listen, d. v. s. Personalhistorisk Institut ved S. Otto Brenner, der er den efterlyste Raadgiver, og at et af hans Bureau indstillet Navn glat væk godkendes af Justitsministeriet.

Af Navne med Endelsen -ov rummer Listen saaledes 50, deriblandt *Pilov* og *Pernov*, der synes skabt over udenlandske Bynavne. Et Navn som *Rykov* maa være som skabt for en Kommunist.

Af Navne med Endelsen -feld eller -feldt er der 18, deriblandt *Drosselfelt*, *Fyrstefelt*, *Vaabefelt* og det ret humoristiske *Krakfelt*.

Endelsen dorf træffes 38 Gange, deriblandt *Sæxdorf*, *Bildorf*, *Bydorf*, *Grøndorf*, *Nydorf* o. s. fr.

Af gamle Slægtsnavne, der altsaa i Bogens Titel betegnes som nye, er Navne som *Lembak*, *Galtung*, *Løvenstjerne* og *Rosensparre*. At saadanne Navne prisgives, er, set fra et historisk Standpunkt, aldeles uforsvarligt.

Men der er ogsaa Navne, der kan tilfredsstille Forfængeligheden ved at ligne Adelsnavne, som f. Eks. *Ridderholm*, *Rosenbjelke*, *Rosenhjelms*, *Lefeldt* og *Lundskjold*.

Et Navn som *Lutter* (med to t'er) er det ogsaa aldeles forkasteligt at foreslaa de uvidende Personer, som Forf. i Forordet henvender sig til og tilbyder sin Hjælp.

Heller ikke norske og svenske Slægtsnavne gaar Udgiveren af Vejen for, naar han foreslaar *Espeland*, *Nyrén*, *Nylander* og endelig *Sydow*. Jeg formoder, at Herredshøvdingen von Sydow er saa velkendt paa denne Side Sundet, at et Ran af hans højt agtede Navn fra alle Sider vil blive anset som en Utilbørlighed.

Ogsaa denne Liste har en Række humoristiske Navne, som jeg ikke skal forholde Dem. Hvad mener man om *Brandsted*, *Gulris*, *Hamlet*, *Klipping*, *Nyfork*, *Nybjørn*, *Nyfred*, *Nyris*, *Nysing*, *Norfolk*, *Solvad* og endelig *Last*. Det sidste er det dog vist utænkeligt, at nogen selv nok saa uvidende Person skulde antage, selv om han erkender, at et godt Navn er Guld værd.

Efter at De, mine Herrer, har hørt disse Bemærkninger, tror jeg at have overbevist Dem tilfulde om, at vor Navnegivning er kommet langt ud paa de vilde Veje, og at det ikke er for tidligt at tale et manende Ord til de Myndigheder, der har Indflydelse paa Sagen. Der maa rejses en Stemning mod de uhyrlige Navne, som vort Folk bliver begavet med, og Stemningen vil blive rejst, ikke blot her i Danmark, men ogsaa i Norge, hvor der er rejst en stærk Kritik af Navneloven af 1923, og antagelig ogsaa i Sverige, hvor man ikke ønsker sine Slægtsnavne givne til Pris for Udlændinge. Jeg har med mine Bemærkninger blot villet henlede Dansk historisk Fællesforenings Opmærksomhed paa Sagen, og jeg vil bede Foreningen støtte den Aktion, der vil blive rejst, med sin Autoritet. Jeg foreslaar ikke en Resolution eller lignende, men jeg appellerer til Foreningen og beder Dem bemyndige Bestyrelsen til, om det skulde blive nødvendigt inden næste Aarsmøde, at sætte sin Støtteaktion i Gang.

Formanden lovede Fællesforeningens Stotte til en Aktion i denne Sag.

Severinsen gjorde opmærksom paa, at ogsaa vore Fornavne havde taget en uheldig Vending.

Fr. Dahl: Afgørelsen maa lægges i Centraladministrationen, men en saadan maa have tekniske Raadgivere.

Hjorth-Nielsen foreslog, at man udvidede Stednavneudvalget, som i Forvejen har filologiske Sagkyndige, med et Par Personhistorikere. Ønskede, efter at have indsamlet Oplysninger fra Sverige og Norge, at føre Sagen frem i Stednavneudvalget.

Til Slut holdt Dr. phil. *Vilhelm la Cour* et Foredrag med Lysbilleder om de nyeste *Udgravninger i Hedeby*, som han selv havde overværet.

Kl. 8 samledes Repræsentanterne til en *Fællesspisning* paa Restaurant Wivel, hvormed Dagen afsluttedes.

Søndag Formiddag den 31. Maj deltog de fleste af Repræsentanterne i en *Byvandring paa Christianshavn* under Museumsinspektør *Hugo Matthiesens* Ledelse.

DANSK KULTURHISTORISK MUSEUMS- FORENING.

Aarsmøde i København den 29. Maj 1931.

I Mødet deltog Repræsentanter for Museerne i *Holbæk, Kalundborg, Næstved, Stege, Maribo, Odense, Svendborg, Hjørring, Aarhus, Horsens, Fredericia, Kolding, Ringkøbing, Herning, Varde* og *Tønder* samt for *Nationalmuseets* 2. og 3. Afdeling, *Tøjhusmuseet, Post- og Telegrafmuseet* og *Kronborgmuseet*, ialt 21 Museer.

Til *Dirigent* valgtes Inspektør Chr. M. K. Petersen, Odense.

Formanden, Kredslæge Møller, Kalundborg, gav Beretning om Foreningens Virksomhed siden sidste Aarsmøde. To nye Medlemmer var indmeldt, Hjemstavns museet for Østvendssyssel, Try, og Fredericia Museum. Foreningen tæller nu 42 Medlemmer, 12 i København (i videste Forstand) og 30 i Provinsen. Det paa forrige Aarsmøde refererede Andragende om Rejsekonsulent var det ikke lykkedes at gennemføre: Undervisningsministeriet havde ikke fremmet det, og omend adskillige Rigsdagsmænd havde vist det velvillig Interesse, havde man ikke anset det for opportunt at føre det frem i Rigsdagen. Bestyrelsen agtede at genoptage det,